

1979 'மார்ச் 12]

திரு. செ. இராமலிங்கம் : அரண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்ட தெல்லாம் பேய் என்பது போல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது இருக்கிறது. கருணா என்று எந்த அரசியல்வாதியும் கிடையாது..

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள். டிஸ்கஷன் எங்கோ போகிறது.

திரு. ப. சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சி.ஓ. 40 என்ற ரக நெல் சாப்பிடுவதால் தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் ரத்த பேதிக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்து அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பயிரைப் பூச்சிகள் பாதிக்கும்போது தடுப்பதற்கு பூச்சி மருந்துகள் கூட சரியாக இல்லை. பூச்சிகள் இம்யூன் ஆகிவிட்டது போன்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பயிர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன, விளைச்சலும் அதிகமாக இல்லை, ஆகவே, இந்தப் பயிரைத் தடை செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : நான் ஏற்கனவே சொன்னது போல் பல புதிய ரகங்கள் இப்போது வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த ரகங்களைப் பயிரிட்டால் விளைச்சல் அதிகமாக கிடைக்கும். குறிப்பிட்ட ரகத்தின் பெயரை மாற்றியதற்காக மாண்புமிகு ராமலிங்கம் அவர்கள் அரண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் ஒளியில்தான் இருக்கிறோம், இருளில் இல்லை. நாங்கள் உண்மையில் யாரைக் கண்டும் பயப்படவில்லை. நாங்கள் ஒளி மிகுந்த கண்களோடுதான் இருக்கிறோம். ஒளிமிகுந்த கண்களோடு பார்க்கின்ற காரணத்தால் நல்ல உணர்வோடு பார்க்கிற காரணத்தால் அதனால் நல்ல மாதிரியான சூழ்நிலைகளைத் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்திக் காட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

(7) அரசினர் சட்ட முன்வடிவு

தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குத் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு—தொடர்ச்சி.

[பிற்பகல் 12-20]

*திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மதுவிலக்கு திருத்தச் சட்டத்தை இங்கே இன்ட்ரட்யூஸ் செய்தபோது ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜக்ட்ஸ் அன்ட் ரீசன்ஸ் என்பதிலே

‘The cases of illicit distillation and sale of intoxicating liquors and drugs, it is found, are on the increase every year.’ என்று

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

[1979 மார்ச் 12]

இரண்டு காரணங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் காரணங்களின் அடிப்படையிலே இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமல்படுத்த நாம் முனைந்து இருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற மசோதாவிலே சில திருத்தங்களைச் செய்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் சாதாரண, அடித்தளத்திலே உள்ள மக்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கும்.

'There is the spirit in which the enactment was introduced in this House. If any other provisions were to be laid down, contrary to the spirit my humble submission is, the provision contrary to objects and reasons would be struck down in the Court of Law.'

ஆகையால் நீதிமன்றத்தில் இது நிற்கமுடியாது என்ற காரணத்தாலே ஒரு சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் நேற்றுக் குறிப்பிட்டதைப் போன்று இந்தச் சட்டத்தை நிரந்தரமாக அமல்படுத்தவேண்டுமென்றால் சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தாக வேண்டும்.

4 (1) (jj) என்ற சட்டத் திருத்தத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதிலே கமிஷன் என்பது மட்டும் இருக்கிறது, அதோடு 'ஆர் இன்டன்ஷனல் ஒமிஷன்' என்ற வார்த்தைகளைச் சேர்த்துக் கொள்வதன் மூலமாக இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்தத் தயங்குகிற அதிகாரிகளை, அல்லது இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்கு விரோதமாக இருக்கிறவர்களைக் கட்டுப்படுத்தமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அல்லது

4 (1) (jjj) என்ற முறையிலே இன்னொரு அமென்ட்மென்ட் டைக் கொண்டு வந்தால் சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

The Police Officer within the meaning of Section 314 (A), for any of the offence committed as in 4 (1) (k) should be placed under suspension for the first and for the second and third offence, the serious consequence should be dismissal.

என்று ஒரு திருத்தத்தையும், இரண்டாவது திருத்தமாக

The village Munsif and Karnam under the provisions of 4 (1) (K) for the first offence should be a warning and for the second and third should be suspension and dismissal.

என்ற ஒரு திருத்தத்தையும் இரண்டு திருத்தங்களையும் இதிலே சேர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் அதை அமல்படுத்த முடியும். அதை அமல்படுத்த முடியவில்லை என்று சொன்னால்

1979 மார்ச் 12]

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

இந்த அரசாங்கமானது கன்சர்ன்டு டிபார்ட்மெண்ட்டுகளுக்கு போலீஸ், ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட்டுகளுக்கு இதை அமல் படுத்தவில்லையென்றால் உங்களை தண்டிக்கக்கூடிய முறை இருக்கிறது. என்று அந்த அதிகாரிகளுக்கு எக்ஸிக்யூடிவ் இன்ஸ் ரக்ஷன்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து 4 (1) j-வுக்கு

4 (i) (k) (ii. a) has to be deleted என்று தந்திருக்கிறேன். காரணம் இதை அமல் படுத்தவேண்டுமென்றதான் ஆப்ஜக்ட்ஸ் அன்ட் ரீசன்ஸிலே அரசாங்கம் தந்திருக்கிறதே ஒழிய அதிலே புதிய பிரச்சினையைக் கொண்டு வரக்கூடாது.

4 (k) (2a) என்ற திருத்தத்தை தருவதன் மூலமாக The spirit of the Act என்பது ஆப்ஜக்ட்ஸ் அன்ட் ரீசன்ஸ்க்கு அதனுடைய பர்வியூவிற்கு அப்பாற்போய்விடும் என்பதால் It will be definitely struck down if it is taken up to the court என்ற முறையிலே அதைத் திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே பழைய சட்டத்திலே உள்ள புரவிஷன்களை அப் படியே நிறுத்திக்கொண்டால் சரியாக இருக்கும். 4 கேபிடல் ஏ கொடுத்திருக்கிறீர்கள், அதற்கு நான் ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். 4 கேபிடல் ஏ என்பதும் இந்த ஸ்டேட் மெண்ட் ஆப் ஆப்ஜக்ட்ஸ் அன்ட் ரீசன்ஸ் பர்வியூவிற்கு அப் பாற்போவதால் அதையும் திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே இருக்கிற சட்டமே போதும். ஆனால் அதிலே ஒரு திருத்தம் Six months, or with fine என்று ஏற்கனவே இருக்கிற சட்டத்திலே 'ஆர்' என்ற வார்த்தையை எடுத்துவிட்டு 'அன்ட்' என்ற வார்த்தையைப் போட்டால் நீங்கள், நினைக்கிறபடி சட்டத்தை நிறைவேற்றமுடியும். ஆகவே புதிததாகக் கொண்டுவரப்படுகிற 4 கேபிடல் ஏ என்பதை நீக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

14 வது பிரிவுக்கு 4 (4) என்று புதிய சட்டத் திருத்தத் தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1979 மார்ச் 12]

'Notwithstanding anything contained in sub-sections (1) to (3), the Collector or other Prohibition Officer in charge of the district or any other officer authorised by State Government in that behalf, shall detain the animal, vessel, cart or other vehicle used in the commission of an offence against this Act till the case is disposed of'

இந்த முறையிலே சட்டத்தை தந்திருக்கிறீர்கள். நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு கேசை எடுத்துக் கொண்டால் ட்ரையல் நடக்கிறது, அப்பீலுக்குச் செல்கிறது the revision lies to the District judge இப்படிக்குறைந்தபட்சம் வழக்கு முடிவதற்கு கிரிமனில் வழக்கு ஓராண்டுக் காலம் ஆகும். உதாரணத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு மாட்டு வண்டியிலே கடத்திச் சென்றால், liable for confiscation அது டிஸ்போசலான பிறகுதான் அந்த மாடுகளை, மிருகங்களை, கார் போன்றவைகளை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் It will be liable for damages and deterioration as well மிருகங்கள் போன்றவற்றை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அரசாங்கத்திற்குத்தான் அது பாரத்தைக் கொடுக்கும். எனவே, ஏற்கனவே வைத்திருக்கின்ற சட்டத்தை வைத்து, Even during the pendency of the trial, these categories can be released என்ற முறையிலே அந்த provisions-களை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

14 -A there is an amendment ஒரு திருத்தம்

Owner of animal, vessel, cart or other vehicles deemed to be guilty in certain cases என்ற புதிய திருத்தத்தைத் தந்திருக்கிறீர்கள். அதன் மூலம் விரும்பத்தகாத விளைவுகள் ஏற்பட்டு விடக்கூடும் என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். காரணம், இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கின்ற ஒரு பாதுகாப்பு, ஏற்கனவே ஒரு பொருளானது இந்தக் குற்றம் செய்யப் பயன்படுத்தப்பட்டால் It is liable for confiscation and apart from that the person who indulges in such an offence is also liable for conviction என்ற முறையிலே இந்தச் சட்டமும் 14 (a)-ஐ எடுத்து விடுவது சரியாக இருக்கும்,

1979 மார்ச் 12]

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

மற்றும் 15 (c) என்பதிலே non-bailable offence-certain offences are non-bailable என்று சொல்வதிலே மூன்றாண்டுக் காலமும் அதற்குமேலும் இருக்கின்ற குற்றங்களை non-bailable என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தை முழுக் கப்பார்த்தால், எந்தவொரு பிரிவும் மூன்றாண்டுக்குக் குறைந்த தண்டனை கொடுப்பதாக இல்லை. எல்லாக் குற்றங்களுக்கும் மூன்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட தண்டனையாக இருப்பதால் 4 (i) (j) and 4 (A) possession ஆகிய இவைகளை bailable offence ஆக செய்து, ஏற்கனவே, சட்டத்திலே இருக்கின்ற ஆறு மாத கால சிறைத்தண்டனை போதும் என்பதை and என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் 15 (c) என்ற புரொவிஷனையும் சேர்த்திருப்பார்களோயானால் அது சேட்டிஸ் பை ஆகும் அளவிற்கு இருக்கும். 4 (1) ஜே பொசஷனை மட்டும் குறைந்த பட்ச தண்டனை கொண்டு வர வேண்டுமென்ற காரணம், குடித்திருக்கிறார் என்று அழைத்துச் சென்று மருத்துவ அதிகாரி அவர் குடிக்கவில்லை என்று சர்டிபிகேட் கொடுத்துவிட்டால், Police officers would foist a case on the persons who have been arrested. என்ற டென்டென்சியைக் குறைக்கும் வகையில் 4 (1) ஜே, 4 (1) ஏ, 4 (ஏ) என்பதையும் நீங்கள் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். 16 (2) அண்ட் 24 என்பதிலும் இருக்கின்ற புரொவிஷன்களை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பர்மிட்டிலே லைசென்சிங் கண்டிஷன் மீறப்படுமானால் கடுந்தண்டனை விதிக்கும் வகையிலே, Presumption of that liquor is illicit variety இருக்கும். அதையும் நீக்கி விடுவது சாலச்சிறந்தது. 41 (பி) ஐ எடுத்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த புரொவிஷன் ஆனது நம்முடைய சட்டத்திட்டங்களுக்கும் அல்லது அரசியல் சாசனத்திற்கும் வேறுபட்டு இருப்பதால் 41 (பி) என்பதையும் எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 52 (பிபி) என்பது, Probationary Offenders Act will not be made applicable of this Act என்று தந்திருப்பது. மரண தண்டனை அல்லது ஜென்ம தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப் பட்டவர்களுக்கு மட்டும் இந்த விதி பொருந்தாது என்று இருப்பதால் மதுவிலக்குச் சட்டத்திலே ஆட்பட்டவர்களுக்கு Probationary Offenders Act பயன்படக்கூடாது என்று சொல்வது சட்டத்திற்குப் புறம்பானதாக இருக்கும். ஆகவே, அதை எடுத்து விட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

[1979 மார்ச் 12]

அடுத்து, 52 (இ) புரொவிஷன் இருக்கிறது. அது எக்ஸ் ராடிஷன் என்று சொல்வார்கள். நாடு கடத்தும் முறையிலே இருக்கின்ற சட்டத்தை இந்தச் சட்டத்திற்குக் கொண்டு வருவதன் மூலம் It is completely out of the spirit of this enactment என்று சொல்லி 52 (இ) புரொவிஷனை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30]

அதே நேரத்திலே இதை அமல் படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறபொழுது, சில விதிமுறைகளை நீங்கள் கடைப் பிடித்தாக வேண்டும். தடை செய்யப்பட்ட மதுவா என்று கண்டுபிடிக்க ஸ்டேட் பூராவுக்கும் ஒரே ஒரு லாபரேட்டரி இருக்கிறது. டிஸ்டிரிக்ட் வாரியாக லாபரேட்டரி ஆரம்பிப்பதன் மூலமாக, தேங்கிக் கிடக்கிற வழக்குகளைச் சீக்கிரம் முடிக்க வாய்ப்பிருக்கும்.

அதே நேரத்திலே பொதுவாக, இன்டிபென்டட் விட்னஸஸ் மகஜர்கள் தயார் செய்கிறார்கள். இதிலே, வழக்குமன்றத் திலே, போலிஸ் ஆபிசரே—அவர் மட்டும் சாட்சி சொல்லி விட்டால் குற்றம் நிரூபணமாகி விடுகிறது என்ற காரணத்தாலே (மணியடிக்கப்பெற்றது). I am giving only the salient points.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள், உங்களுக்குப்பின்னால் 4 பேர் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : 'பில்' லிலே கூட 'ரெஸ்டிரிக்டட்' செய்தால் எப்படி? இதில் கூட, சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்ல முடியாவிட்டால், வேறு எதற்கு அய்யா நாங்கள் வருகிறோம். வெறுமனே, பொம்மை மாதிரி கையைத் தூக்கிவிட்டு போகலாமே?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரத்தையும் பார்க்க வேண்டும், நீங்கள் பேசிக்கொண்டே போனால், மற்றவர்கள் பேசவேண்டாமா?

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : மற்றொன்று, இதிலே இருக்கிற ஆபத்தைச் சொல்கிறேன். அந்த ஆபத்திலே மாட்டிக்கொள்கிற மக்கள் சாதாரண மக்கள். போலிசார், வழக்கு மன்றத்தில்,

1979 மார்ச் 12]

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

நான் அவர் குடிப்பதைப் பார்த்தேன். அவரிடத்திலேயிருந்து மதுவைக் கைப்பற்றினேன் என்று சாட்சி சொல்லி, மகஜர் தயாரித்தால், தண்டனை வழங்கப்படும் என்று இச்சட்டத்தில் இருக்கிறது.

At least it must be corroborated by an independent witness.

என்ற முறையில் நீங்கள் “ இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் ” வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போலீஸ்காரர்கள் தான் இந்த மதுக் குற்றங்களுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்பது மிகப் பரவலாகப் பேசப்படுகிறது, உண்மையும் கூட. ஆகவே, நான் சொல்கிறேன்,

There should be a special squad at the district level.

அவர்கள் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கோ, மற்றவர்களுக்கோ, யாருக்கும் தெரியாத அளவு குற்றத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அப்படிக் குற்றத்தைக் கண்டுபிடித்தால், போலீஸ், காவல் துறை, வழக்குப் பதிவு செய்து தண்டனை வழங்குகின்ற முறையை அமுல்படுத்த முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே, There should be a vigilance party over the police என்ற முறையிலே நீங்கள் அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை எல்லாம் செய்யவில்லை என்றால் இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்படுபவர்கள், வசதி புடைத்தவர்கள் அல்ல, சாதாரண மக்கள், நடுத்தர மக்கள்தான். இந்த ஆட்சியால், சாதாரண மக்களை, பழி வாங்குகின்ற நிலைமைக்கு இந்தச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது. பணக்காரன் தப்பித்துக் கொள்கிறான். ஏழை அகப்பட்டுக் கொண்டு தண்டனை பெறுகிற அளவுக்கு நீங்கள் ஆக்கிவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

மத்திய அரசு, 1977-க்குப் பிறகு மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமுல் படுத்துகிற மாநிலங்களுக்குத்தான் Compensatory தொகை தருவோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் 1977-க்கு முன்னாலேயே நாங்கள் அமுல் படுத்தியிருக்கிறோம். ஆகவே 50 சதவீதம் காம்பன்சேஷனாவது கொடுங்கள் என்று மத்திய அரசாங்கத்தைக் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் நம்முடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கவில்லை என்றால், ஒரு மணி நேரத்திற்கு “ டோக்கன் ” ஆக, “ லிப்ட் ” செய்து, மீண்டும் அமுல் படுத்துங்கள். 1977-க்கு முன்னாலே இருந்து மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமுல்படுத்தி வருகிற இந்த அரசுக்குக்

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

[1979 மார்ச் 12]

கட்டாயமாக, மத்திய அரசு உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் வலியுறுத்த வேண்டுமென்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1979 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு மசோதாவை வர வேற்கின்ற நேரத்தில் என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே பேசிய அத்தனை எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் குறிப்பாக 'The presumption is liquor consumed is of illicit variety.' என்பதை குற்றவாளிக்கு எதிராக இருப்பதாகச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். சுட்டிக்காட்டுகின்ற நேரத்திலே அவர்கள் இந்தியன் எவிடன்ஸ் ஆக்ட் இந்திய சாட்சி சட்டத்தின் 101 லிருந்து 106 வது பிரிவு வரை பார்ப்பார்களேயானால் யாரிடம் பர்டன் ஆப் புரூப், அதாவது யாரிடம் நிரூபிக்கப்பட வேண்டிய நிரூபணம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துக் கொண்டிருப்பார்கள். குறிப்பாக 101ல்

'Whoever desires any Court to give judgement as to any legal right or liability dependent on the existence of facts which he asserts, must prove that those facts exist.'

இதை யார் மீது எந்த நிரூபணத்தை இந்தச் சட்டத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். என்பதை நான் ஒரு உதாரணத்தின்மூலம் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

'A' desires a Court to give judgement that 'B' shall be punished for a crime which 'A' says 'B' has committed. 'A' must prove that 'B' has committed the crime.

(b) 'A' desires a Court to give judgement that he is entitled to certain land in the possession of 'B', by reason of facts, which he asserts and which 'B' denies, to be true. 'A' must prove the existence of those facts.

அதுமட்டுமல்ல

Section 103. The burden of proof as to any particular fact lies on that person who wishes the Court to believe in its existence, unless it is provided by any law that the proof of that fact shall lie on any particular person.

1979 மார்ச் 12]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

இங்கே நம்முடைய 41-வது பிரிவை எடுத்துப் பார்க்கும் 'இல்லிசிட் டிரக்' அதாவது சட்டத்திற்குப் புறம்பான மதுவை அருந்தியிருந்தால் அதைப்பற்றி அருந்தியவர்தான் நிரூபிக்க வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்கிறது. அதாவது, அருந்தியவர் அவர் அருந்தியது சட்டத்திற்குப் புறம்பான மது அல்ல என்றோ, இல்லாவிட்டால் அவர் மது பெர்மிட் வைத்திருப்பதாகவோ மருத்துவரின் அனுமதியோடு அருந்துவதற்கு லைசன்ஸ் உள்ளது என்றோ நிரூபிக்க வேண்டும். அப்படி நிரூபிப்பது அவருடைய பொறுப்புத்தான். அது மட்டும் அல்ல 103-வது பிரிவை எடுத்துப் பார்க்கும்போது, அதற்கு ஒரு உதாரணத்தையும் நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(a) 'A' prosecutes 'B' for theft and wishes the Court to believe that 'B' admitted the theft to 'C'. 'A' must prove the admission.

'B' wishes the court to believe that at the time in question, he was elsewhere. He must prove it.

அந்த எடுத்துக் காட்டைப் பொருத்த அளவில் இந்த 41-வது பிரிவின் கீழ் யார் அதை நிரூபிக்க வேண்டும் என்பதை இந்தச் சட்டம் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. மது அருந்தியவர்கள் நான் அருந்தியது சட்டத்திற்குப் புறம்பானது அல்ல என்று நிரூபித்துக் காட்டுவதற்கு இந்தச் சட்டம் இடம் தருகிறது. இந்தச் சட்டத்திற்கு 'நான்-பெயிலபிள்' என்று இருப்பது ஏன் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். 'நான்-பெயிலபிள்' ஆக பல குற்றங்கள் இந்தியச் சட்டத்தில் இருக்கின்றன. இருந்தபோதிலும் கொலைக் குற்றம் மற்றும் பல கொடிய குற்றங்களுக்கு, நீதிமன்றத்தில் வழக்காடுகிற நேரத்தில், 431-வது பிரிவின் கீழ் நீதிபதியின் உத்தரவில் ஜாமீனில் விடப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எதிர்க்கட்சிகளைப் பழிவாங்குவதற்காக, அவர்களை பல்வேறு வழக்குகளில் சிறைபடுத்துவதற்காக இங்கே இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்திய பீனல் சட்டத்தில் 511 சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களைப் பழிவாங்குவதற்காக அரசு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரத்தேவையில்லை. இந்தக் குற்றத்தை யார்மீது போட்டாலும், இந்திய பீனல் கோட் சட்டத்தின்கீழ் பெறப்படும் தண்டனையை விட அதிகமாகப் பெற்றுவிட முடியாது. இதை எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்தில் இன்னொன்றையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

'acquisition of wealth disproportionate to his income'

யாராவது அவரது வருமானத்தைவிட அதிக சொத்து சேர்த்து இருந்தால் அவர்மேல் வழக்குத் தொடர முடியும். அந்த

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1979 மார்ச் 12]

41-வது (பி) பிரிவின்படி அவர்தான் அந்தச் சொத்தைச் சம்பாதித்த விதங்களை எடுத்துக் காட்டவேண்டும். இதுபோல் பல்வேறு சட்டங்கள் இருக்கின்றன. பல்வேறு தலைவர்களை உள்ளடக்கக்கூடிய சட்டங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் யார் மீதும் இது போன்ற வழக்குகளைத் தொடங்கவில்லை, என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சியைச் 'சேர்ந்தவர்களைப் பழிவாங்குவதற்காக இது போன்ற 3 ஆண்டு காலம் தண்டனை கொடுக்கக்கூடிய சட்டத்தைக் கொண்டுவரத் தேவை இல்லை. ஆகவே, ஏழைகள் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக, சமுதாய வளர்ச்சியை நன்முறைப்படுத்துவதற்காக இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழக முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12-40]

இதுபோன்ற சட்டங்கள் நாட்டின் வளர்ச்சிக்காக, சமுதாய வளர்ச்சிக்காக என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமேதவிர, யாரைப் பாதுகாக்கவோ, பழிவாங்கவோ இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவில்லை. பழிவாங்க பல்வேறு சட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, நம்முடைய இந்த மசோதாவை நீங்கள் எல்லாம் இந்த நேரத்தில் ஆதரித்தாகவேண்டும்.

இங்கே சில உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். நாடுகடத்தப் படுவார்கள் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக என்று. இந்த மது விலக்குச் சட்டத்தின்மூலமாக யாரைவேண்டுமானாலும் நாடு கடத்திவிடுவார்கள் என்று இங்கேயுள்ள எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலேயே எக்கிகியூட்டிவ், ஜூடிசியரி, லெஜிஸ்லேச்சர் என்று 3 பிரிவுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் நிதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கில் சாட்சிகளைக் கலைத்து விடுவார்கள் என்ற ஐயத்தில் அந்த ஊரை விட்டுப் போக்கூடாது என்று சொல்லி ஒரு ஊரைக் குறிப்பிட்டு அங்கே இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிச் சொல்லப்படுவதை சமுதாயத்திற்கு செய்யப்படுகிற நன்மைக்காக என்று எடுத்துக்கொள்கிறோம். நாடுகடத்தப் படுவதாக யாரும் நினைப்பது இல்லை. ஆகவே, மக்கள் நல் வாழ்வுக்காகத்தான் இப்படிச் சட்டங்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றன என்பதைச் சொல்லி இந்த சட்டத்தை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை அளவில் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால் மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தாக்கல் செய்து இருக்கிற மசோதாவைப் பார்க்கிறபோது இது ஒரு சமூக சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக வழிவகை செய்யுமா

1979 மார்ச் 12]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

என்று ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. மது விலக்கை தீவிரமாக செயல்படுத்த வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கம். இந்த மசோதாவின் நோக்கம். ஆனால் இன்று இருக்கின்ற மசோதா தீவிர சட்டமாக இந்த மாநிலத்தில் கடந்த சில மாதங்களாக அமல் நடத்தப்படுகிறது. கடந்த சில மாதங்களாக இருக்கும்படியான நிலையை எண்ணிப்பார்க்கிறபோது தீவிர மசோதாவாக இருந்தாலும் சரி, அது சட்டமாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டாலும் சரி, இந்த மசோதாவால் நாம் நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கிற சமூக சீர்திருத்தம் ஏற்படாது என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். காரணம், அதை அமல்படுத்துவதற்காக நாம் ஏற்று இருக்கிற மெஷினரியை எண்ணிப்பார்க்கிற போது, நிச்சயமாக அது நல்ல முறையில் அமல்படுத்த முடியாது என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்த நாட்டில் கள்ளச் சாராயம் சர்வ சாதாரணமாக நடமாடுகிறது. எல்லா நகரத்திலேயும் எல்லாக் கிராமத்திலேயும் மிகவும் எளிய முறையில் கலபமாக அது கிடைக்கிறது. அதிலே குறிப்பாக எங்கெங்கே போலீஸ் நிலையங்கள் இருக்கின்றனவோ அதற்கு அருகாமையிலேயே அது உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னால் இவர்களுக்கும் போலீஸ் இலாகாவில் இருப்பவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது என்பதாக எனக்குத் தகவல். மாமூலாக போலீஸ் நிலையங்களுக்கு இந்தக் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் சாதாரணமாக மாமூல் கொடுக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையில் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதற்கும் அதை விற்பதற்கும் அனுமதிக்கப்படுகிறது. இந்த நிலை இருக்கிறபோது இப்போது சட்டத்தின் விளைவாக இந்த தீய பழக்கத்தை நம்முடைய நாட்டிலிருந்து எப்படி அகற்ற முடியும் என்பதை இந்த அரசு நன்றாக ஆலோசிக்க வேண்டும். ஆகவே நான் முதன் முதலில் கூறிக்கொள்ள விரும்புவது போலீஸ் இலாகா மூலமாக நிச்சயமாக இந்த அரசு மது விலக்குச் சட்டத்தை அமல் படுத்த வேண்டாம். அதற்குத் தனியாக பிரிவை ஏற்படுத்தி, மது விலக்குக் கொள்கையில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களை வைத்து அமல் படுத்தினால் இந்தப் புதிய சட்டமே தேவையில்லை, ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டமே போதுமானது என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்தச் சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிற முறையைப் பார்க்கிற போது 5 ஆண்டு, 3,000 ரூபாய் இன்னும் சொல்லப்போனால் குற்றங்களுக்காக நாடு கடத்தல் வரையிலும் தண்டனை விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால் இது சாதாரணமாக யாரைப் பாதிக்கும் என்பதை மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இவ்வளவு பயங்கரமான தண்டனையை விதித்திருக்கிறோம் என்றால் வசதி படைத்தவர்கள் நிச்சயமாக இந்தச் சட்டத்திற்கு உட்பட மாட்டார்கள், பல்வேறு வகைகளிலே அவர்கள் தப்பித்துக்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 மார்ச் 12]

கொள்வார்கள். சட்டத்தை அமல் நடத்துகிற அரசுக்கு அது நன்றாகத் தெரியும். எந்த அளவுக்குத் தீவிரம் காட்டுகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு ஏழை எளிய மக்கள் தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஏழை எளிய மக்களைத்தான் இந்தச் சட்டம் தாக்கும், பாதிக்கும் என்பதை இந்த அரசு உணர வேண்டும்.

நாடு கடத்துகிறோம் என்றால் நிச்சயமாக வசதி படைத்தவர்கள் அல்லது சமுதாயத்தில் நல்ல நிலையில் இருக்கிறவர்கள் இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள்; ஏழை எளிய மக்கள்தான் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இந்தச் சட்டத்தில் இரண்டு வகை தண்டனை — டபிள் ஸ்டான்ட் — இருக்கிறது. பப்ளிக் சர்வண்ட் என்று குறிப்பிடப் படுகிறவர்களுக்கு ஒரு முறை, மற்றவர்களுக்கு ஒரு முறை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சட்டத்தின் முன்னால் எல்லா மனிதர்களும் சமம்.

All are equal before the Law.

என்பது அடிப்பட்டுப் போகிறது. பப்ளிக் சர்வண்ட் என்று சொல்லும்போது அரசு ஊழியம் செய்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் முதலமைச்சர் உட்பட இப்போது பப்ளிக் சர்வண்ட் என்று உச்ச நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்பு வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. பப்ளிக் சர்வண்ட் என்று இந்தச் சட்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற இவர்களை போலீஸ் இலாகாவின் நெருங்குவார்களா? இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தின்படி அவர்கள் மீது வழக்குப் போடுவார்களா என்பதை மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அரசியலில் இருக்கின்றவர்கள், குறிப்பாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லது வேறு பெரிய உத்தியோகத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகளை இந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் இந்தச் சட்டத்திற்கு உட்படுத்த மாட்டார்கள்; வழக்கு பதிவு செய்ய அவர்களுக்குத் துணிச்சல் வராது என்பதைத் தெரியமாகச் கூறமுடியும்.

குறிப்பாக பலர் இப்போது பச்சை குத்துவதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பச்சை குத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது மற்றவர்களும் பச்சை குத்திக் கொள்வதில் தீவிரமாக இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் எல்லாம் ஆளும் கட்சிக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்று நீங்கள் எண்ணிவிட வேண்டாம். இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள பச்சை குத்திக் கொள்கிறார்கள். பச்சை குத்திக் கொள்கிறவர்கள் மீது அதிகாரிகள் வழக்குப்போட மாட்டார்கள். ஏனென்றால் பச்சை குத்திக்கொண்டவர்கள் எல்லாம் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் என்று

1979 மார்ச் 12]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அவர்கள் எண்ணிக் கொள்வார்கள். ஒரு சட்டத்தைக் கொண் ட வரும்போது சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் அதை செயல்படுத்த வேண்டும். நியாயமாக, நீதியாக சட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டும். ஆளும் கட்சியினர், மற்றவர்கள் என்ற எண்ணம் வரக்கூடாது. ஆனால் போலீஸ் அதிகாரிகள் இந்தச் சட்டத் தைச் செயல்படுத்தும்போது நிச்சயமாக ஆளும் கட்சிக்காரர் களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் தங்களுக்கு வேண்டாத எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைத் தன்புறுத்துவதற்காக, பழி வாங்குவதற்காக, இந்தச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படும் என்று நான் குற்றஞ் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக போலீசார் இந்தச் சட்டத்தை அமுல் படுத்த முயலும் போது லஞ்ச லாவண்யம் எந்த அளவுக்கு நடக்கும் என்பதை கூறவேண்டிய அவசியம் இல்லை. கிராமங் களில் இப்போது என்ன நடக்கிறது என்பதை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட நன்றாக அறிந்திருக்கிறார்கள். இந்த அவசரச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் போலீஸ் நிலையத்தில் ஜாமீனில் விடுவதற்கு 25 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்ற மாமூல் இருந்தது. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தில் ஜாமீனில் விடக்கூடாது என்று விதி இருக்கிற காரணத்தால் கேஸ் பதிவு செய்தால் ஜாமீன் கிடையாது. கேஸ் போடாமல் இருக்க கேசுக்கு 500 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலை இப்போது ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆக, சாதாரண போலீஸ் காரர் ஒரு கேசில் 500 ரூபாய் சம்பாதிப்பதற்கு வழி ஏற்படு கிறது. ஒரு போலீஸ் அதிகாரி 2,500 ரூபாய் வரை சம்பாதிப்பதற்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அரசின் கவனத் திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே, எந்த அளவுக்கு இந்த சட்டத்தைத் தீவிரமாக அமல்படுத்த வேண்டும்; மது விலக்கை ஒழிக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறீர்களோ அந்த அளவுக்கு லஞ்ச லாவண்யமும் அதைப்போன்ற பல முறைகேடு களும் பரவுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிளாஸ் 41(பி)-ல் ஒன்றைக் கூறியிருக்கிறார்கள் 'it shall be presumed until the contrary is proved, that such liquor or intoxicating drug is an illicit variety,

இது சாதாரண சட்டத்திற்கு முரண்பட்டது என்பதைச் சட்ட அமைச்சருக்கு நான் கூற வேண்டியதில்லை.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 மார்ச் 12]

'The accused is considered to be innocent until he is proved to be guilty'. That is the presumption in the ordinary law.

இதற்கு மாறாக, இந்த 'பிரசம்ஷன்'—இந்த சமூகத்தைத் திருத்துவதற்கு கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்படுத்த முடியாது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50.]

நாம் சமூக நீதி வரவேண்டும், சமூக சீர்த்திருத்தம் ஏற்பட வேண்டும் என்று விரும்பி இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் கூட இந்தப் பகுதி சட்டத்திலே இருப்பது நல்லதல்ல. அதை சமூக நீதி என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக சமூக அநீதிதான் ஏற்படும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த கிளாஸ் இதிலே இருப்பதால், வசதி படைத்தவர்கள் வேண்டுமானால் வழக்கறிஞர்களை வைத்து வாதாடி தப்பித்துக் கொள்ள வாய்ப்புகள் இருக்கலாம், ஆனால் ஏழை எளியவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே ஏழை எளியவர்கள் இந்த மாதிரி வழக்குகளில் ஈடுபடுகின்ற சூழ்நிலையிலே அவர்களுக்கு இந்தக் கிளாஸினால் நிச்சயம் தீங்கு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து 52 பி.பி. என்ற ஒரு கிளாஸ் இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிறது.

No person convicted under this Section shall be released on probation or admonished.

என்று இருக்கிறது. சாதாரணமாக எப்படிப்பட்ட குற்றம் செய்தவர்களுக்கும் குற்றவாளி என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட பிறகும் கூட அவர்களை விடுவிக்கின்ற ஒரு விதிவிலக்கு உண்டு. அந்தச் சாதாரண விதிவிலக்கு கூட இந்தச் சட்டத்தில் இல்லை என்பது நல்லதல்ல. இப்படிப்பட்ட கிளாஸ்களைப் புகுத்தி இருப்பது வரவேற்கத் தக்கதல்ல.

அடுத்து 52 இ என்ற பகுதியில் செக்ஷன் 5 செக்ஷன் 6 ஆகியவற்றில், இந்த முறையில் குற்றம் செய்தால் அவர்களைத் தண்டிப்பது மாத்திரமல்லாமல் தண்டனைக்காலம் தீர்ந்தபிறகு வேறொரு இடத்திற்கு அனுப்புகின்ற நிலைபற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது மூன்றாண்டு 5 ஆண்டு என்று தண்டனை விதிக்கப்பட்டு அது தீர்ந்த பிறகும் கூட அவர்களை அவர்கள் வசிக்கின்ற இடத்திலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்கு மாற்ற வேண்டும்

1979 மார்ச் 12]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

என்று இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது டபுள் பனிஷ் மென்டாக இருக்கிறது. இது நடைமுறைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளாத தக்கதல்ல என்பதை மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சருக்கு நான் எடுத்துக் கூறு விரும்புகிறேன். தண்டனைக் காலம் முடிந்த பிறகு நாடு கடத்துவது விரும்பத்தக்கதல்ல.

அடுத்து பனைமரத் தொழிலாளர்கள் இந்த சட்டத்தினால் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் பதனீரில் லைம் போடாமலே கூடச் சாப்பிடுவார்கள். இது அவர்களுடைய வழக்கம். அப்படி அந்த முறையில் சாப்பிட்டால் கூட இந்தச் சட்டத்தின்படி அவர்கள் ஏதோ கள் சாப்பிட்டதாகக் கருதப்படுவர். அப்படி அவர்கள் மீது போலீஸ் வழக்கு தொடர்ந்தால் அந்த ஏழைத் தொழிலாளர்களால் வழக்கு நடத்த முடியாத நிலை ஏற்படும். ஆகவே இந்தச் சட்டம் பனைமரத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு நிச்சயமாக பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி பாதிக்கப்படுகின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை இவ்வளவு தீவிரமாக அமல்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிற அந்த நேரத்தில் அரிஷ்டம் என்ற ஒருவகை மது அதிகமாக விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அதற்கு லைசென்சு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதுவைச் சாப்பிடுவதை விட அதிக ஆபத்து அந்த அரிஷ்டத்தைச் சாப்பிடுவதால் ஏற்படுகிறது. இருந்தாலும் கூட அதனை அருந்துவதற்கு லைசென்சு கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த நிலையைப் பார்க்கின்ற போது இந்த அரசுக்கு உண்மையிலேயே மதுவை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லை என்றுதான் தெரிகிறது என்பதைத் கூறிக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை நீங்கள் நிறைவேற்றுவதாகச் சொன்னால், அரிஷ்டத்திற்குரிய அந்தச் சட்டத்தையும் கேன்சல் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு கொள்கை அளவில் இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன் என்றாலும் நான் குறிப்பிட்ட சில காரணங்களால் அந்த கிளாஸ்களை மாற்றவேண்டும் என்று தங்களைத் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் வாய்ப்பு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் கருக்கமாகப் பேசி முடித்துக்கொண்டால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் முன்னதாகவே பேசி முடித்துவிட்டார். இருந்தாலும் இரண்டொரு

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1979 மார்ச் 12]

கருத்துக்களை மட்டும் நான் சொல்லி மிகக் குறுகிய நேரத்தில் முடித்துக்கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலும் மது விலக்குக் கொள்கையை ஆதரிக்கக்கூடிய ஒருகட்சி. மதுவிலக்கை தீவிரமாக அமல் நடத்தவேண்டும் என்பதிலே எங்களுக்கு கருத்து மாறுபாடு கிடையாது. இருந்தாலும் இந்தச் சட்டம் மிகக் கடுமையானதாக இருக்கிறதே, இந்தக் கடுமையான சட்டத்தின் மூலமாக மட்டும் மது விலக்கு அமலாக்கப்பட்டு விடுமா என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மதுவைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் மிகச் சாதாரணமான ஏழை மக்கள், சேரிவாழ் மக்கள் ஆவார்கள். இவர்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ இந்தப் பழக்கத்திற்கு அடிமைப்பட்டு அதைக் குடித்துவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எடுத்த எடுப்பிலேயே சிறை தண்டனை என்று போட்டால் சிறைகள் தான் நிரம்புமே தவிர குடிப்பவர்கள் குறையமாட்டார்கள். நான் சமீபத்தில் சிறை சென்றிருந்தேன். நான்கு நாட்கள் சிறையில் இருந்தேன். சென்னை சென்ட்ரல் ஜெயிலில் விசாரிக்குக்கிறபோது பெரும்பகுதி குற்றவாளிகள் மதுவிலக்குக் குற்றவாளிகள்தான் என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: நீங்கள் எதற்காகச் சிறை சென்றீர்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்களைச் சிறைப்படுத்தியபோது மறியல் செய்ததற்காகக் கைது செய்யப்பட்டேன். ஆக, சென்னை மத்தியச் சிறைச்சாலையில் கணக்கெடுத்துப்பார்த்ததில் இரண்டாயிரத்துக்கு அதிகமான பேர்கள் மதுவிலக்குக் குற்றத்திற்காக உள்ளே இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த இரண்டாயிரம் பேர்களும் சேரிவாழ் மக்கள், உழைக்கக்கூடிய மக்கள், தெருக்களில் பிளாட்பா ரங்களில் படுத்திருப்பவர்கள். இந்த மாதிரி ஆட்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களால் வக்கீல் வைத்து வாதாட முடியாது. அதற்கு சக்தியற்றவர்கள். சக்தியிருந்து குடிப்பவர்கள் தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். எப்படித் தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். இது பகிரங்கமான இரகசியம். இதற்கு மேல் நான் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. ஆகவே ஏழைமக்கள்தான் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இப்படிச் சொல்வதால் அவர்கள் குடிப்பது சரி என்று நான் சொல்லவில்லை. ஏதோ ஒரு பழக்கத்திற்கு அடிமையாகிக் குடிக்கிறார்கள். ஆகவே பிரசாரத்தின் மூலம், அதன் தீமையை எடுத்துச் சொல்வதன் மூலம், வாயால் சொல்வதின்

1979 மார்ச் 12]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

மூலம் குடிப்பதிலிருந்து அவர்களைத் திருத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமே தவிர அவர்களை சிறையில் தள்ளக்கூடாது. காய்ச்சுவதால்தான் குடிக்கிறார்கள். அப்படி காய்ச்சுவவர்களுக்கு அதிகமான தண்டனை கொடுத்தால் பலபேர்கள் குடிப்பது நின்றுவிடும். ஆகவே காய்ச்சுவவர்களுக்கு, அதை விற்கக்கூடிய வியாபாரிகளுக்கு கடுமையான தண்டனை கொடுத்து அதை நிறுத்துவதற்கு முயற்சிப்பது நல்லது. இப்போது அதற்கான தண்டனை ஏழு ஆண்டுகள், பத்தாண்டுகள் என்று இருக்கிறது. அதைக் குறைக்க முடியுமா என்று பார்க்கலாம். காய்ச்சுவவர்களுக்கு நிச்சயமாக சிறை தண்டனை விதிக்கலாம். ஆனால் குடிப்பவர்களை அபராதம் விதிப்பதோடு விட்டால் அது இன்றைக்கு ஏழை எளிய மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சங்கடத்தைத் தூக்க உதவும். குடிப்பது சரி என்று நான் சொல்லவில்லை. ஒரு தடவை குடித்தால் கொஞ்சம் அபராதம், இரண்டாவது முறை குடித்தால் இரண்டு மடங்கு அபராதம் விதிக்கலாம். மூன்றாவது முறை குடித்தால் ஒரு மாதம் சிறைத் தண்டனை என்று விதிக்கலாம். இப்போது தான் குற்றவாளி அல்ல என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அந்தப்பாரம் அவர்கள் தலையில் விழுகிறது. ஜாமீன் கிடையாது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட கடுமையான முறையில் தண்டனை இருப்பதால் ஏழை எளிய மக்கள்தான், சேர்வாழ் மக்கள்தான், சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள்தான் 99 $\frac{3}{4}$ % பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற காரணத்தால் இந்தச் சட்டம் இவ்வளவு கடுமையாக இருத்தல் கூடாது. ஆகவே இதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடுமையான செக்ஷன்ஸ் இருப்பதால் இதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏழை எளிய மக்களை, குடிப்பவர்களை திருத்தக்கூடிய முறையில் இருக்க வேண்டும். அவர்களை ஒரேயடியாக தண்டிக்கக்கூடிய அளவிற்கு வைப்பது அரசாங்கத்திற்கு நல்லதல்ல. அதனால் அரசாங்கத்தினிடம் சாதாரண மக்களுக்கு வெறுப்புணர்வு கொள்ளும் சூழ்நிலை வரும். இந்த அவசரச் சட்டம் வந்து ஆறு மாதங்கள் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இதனால் எவ்வளவு பணக்காரர்கள் உள்ளே போயிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு ஏழைகள் போயிருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு எடுத்துப்பார்த்தால் எல்லோருமே ஏழைகளாகத்தான் இருப்பார்கள். ஆகவே நான் ஏழை எளிய மக்கள் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிப்பது நல்லது என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் படிப்படியாக ஒரு வரை திருத்திக்கொண்டுவரவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை இவ்வளவு கடுமையாகப் போடுவதினால் திருந்திவிடுவார்கள் என்று யாரும் கருதவேண்டாம். ஆகவே இதைப் புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

[1979 மார்ச் 12]

*திரு. க. அன்பழகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசு மதுவிலக்குச் சட்டத்தினுடைய தண்டனைகளை கடுமையாக்கிக்கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தச் சட்டத்தை இந்த சமுதாயத்தின் சார்பாக எதிர்க்கவேண்டிய ஒரு நியாயமான அடிப்படையில் நான் இன்றையதினம் பேசக் கடன்மப்பட்டிருக்கிறேன். மதுவிலக்குக் கொள்கை நல்லறிவாளர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க கொள்கை என்றாலும் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் எந்த நல்லறிவாளரும் வெற்றிபெறவில்லை என்பது நாடறிந்த ஒரு உண்மையாகும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் மது அருந்துவது என்பது அந்தக் காலத்துச் சூழ்நிலையில் சமுதாயத்திற்கு கேடாக இல்லாத அளவில், வீரத்திற்குத் துணை செய்வதாகக் குறிப்பிடுகிற அளவிற்கு இலக்கியங்களில் எல்லாம் கள் குடிப்பது என்பதும் அரசன் போருக்குப் போகும்போது வீரர்களுக்கு கள் வழங்குவது என்பதும் அதற்காக விழா கொண்டாடுவதும்—உண்டாட்டு விழா நடத்துவதும் வழக்கில் இருந்தன.

[பிற்பகல் 1-00]

அந்தக் கள்ளின் தரத்தில் வேண்டுமானால் வேற்றுமை இருக்கலாம். அப்போது சொல்லப்பட்ட தொடரை நினைவூட்டுகிறேன்.

தேள் கடுப்பன்ன நாட்படு தேறல்

என்று சொல்லுகின்ற ஒரு காலத்தில் அது அநாகரீகமாக எண்ணிப் பார்க்கப்பட்டதா என்று பார்த்தால் பொதுவாக இல்லை என்றே கூறலாம். அப்போதிருந்த மக்களுடைய எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தகாரணத்தால், அப்போது வறுமையின் கொடுமை இல்லாத சூழ்நிலையில் இது ஒரு அநாகரீகமாக கருதப்படவில்லை, ஆனால் சான்றோர்களுடைய உணர்வு—மனிதன் எப்போதும் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். தெளிவான சிந்தனையோடு இயங்க வேண்டும். மனிதன் என்ற உணர்வோடு வாழ வேண்டும் என்பதால்—வள்ளுவருடைய உயர்ந்த கருத்துக்கள் பிறந்தன.

“துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும் நஞ்சுண்பார் கள்ளுண்பவர்”

என்று கள் உண்பவர்கள் நஞ்சு உண்பவர்களேயாவர் என்ற கருத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1979 மார்ச் 12] [திரு. க. அன்பழகன்]

“ ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னதால் என்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி ”.

கள் உண்பவனைக் காணும் தாயாலும் தாங்க முடியாது. அதே
கொடுமை செய்பவர்கள் சான்றோர் முகத்திற்கு எதிரில் நிற்பதை
அவர்கள் எப்படி ஏற்பார்கள் என்கின்ற கவலையை இழிவினை
இது எடுத்துக் காட்டுகிறது.

“ உண்ணற்க கள்ளை உணில் உண்க சான்றோரான்
எண்ணப்பட வேண்டா தார் ”.

நல்லவர்களால் வேண்டாமென்று ஒதுக்கப்படலாமென்றால்
கள்ளை உண்ணலாம் என்ற கருத்தையும்,

“ உட்கப் படரார் ஒளியுழப்பர் எஞ்ஞான்றும் .
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார் ”.

இந்த வள்ளுவருடைய குறள், யார் மதித்தாலும் இல்லை
யென்றாலும் கள் உண்பவர்கள் தன்னுடைய அறிவையும்
புகழையும் இழந்து விடுவர் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறது.

“ களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தித்தரீ இயற்று . . . ”

என்று நீருக்குள் மூழ்கியிருப்பவனை விளக்கு ஒளியால் எப்படித்
தேட காண இயலாதோ அதைப்போல குடித்தவன், மது மயக்கத்
தில் இருப்பவனுக்கு அதன் தீமையை உணர்த்த முடியாது என்றும்
கூறுகிறது குறள். குடிப்பவன் மனிதத் தன்மையை இழந்து
விடுகிறான் என்ற கருத்துக்கள் எல்லாம் வள்ளுவர்
காலத்திலிருந்து பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலம் வரை
சொல்லப்பட்டு வந்ததாகும். உத்தமர் காந்தி அவர்களால்
வற்புறுத்தப்பட்டு வந்தது. ராஜாஜி அவர்களால் போற்றப்
பட்டது மதுவிலக்கு. மதுவிலக்கு என்பது சமுதாயத்தில் நல்லறி
வாளர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நியாயமான கருத்து
என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின்சார்பாக மதுவிலக்கை
மதிப்பவன் என்கின்ற முறையில் எடுத்துக் காட்ட
விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்குச் சிறந்தது, மதுமயக்கு மிகவும் தாழ்ந்தது.
மது மயக்குதான் மது அருந்துபவர்களுக்குக் காரணமாக
இருக்கிறது என்று சொன்னால்—அதற்குக் காரணம் மதுவிலக்கை
ஆதரிப்பதாகச் சொல்பவர்கள்கூட அத்தனை பேரும் அதைக்
கடைப்பிடிப்பதில்லை. வள்ளுவர் குறட்பாக்களைப் படித்தவர்கள்,
அவர்கள் பெரிய கவிஞர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் மது

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 12]

விலக்கை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களும் படித்தவர்களும் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் மதுவிலக்கைப் பின்பற்றவில்லை. எல்லா நீதிபதிகளுமே இதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா என்றால் பலர் மதுவிலக்கை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. படித்தவர்கள் மட்டுமல்ல, சமுதாயத்தில் வசதிபடைத்த நிலையில் இருப்பவர்களில் பெரும்பாலோர் இதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இதற்கு மேலும் நான் விளக்கம் சொல்லத் தேவையில்லை. மதுவிலக்கு என்பது மனிதனுக்குச் சிறந்தது. மனிதனுக்கு நன்மை செய்கிறது என்று சொல்லிவாதாட முடியுமே தவிர, மது அருந்துவது என்பதை அறவே போக்கிட முடியும் என்று கூற முடியவில்லை. மது அருந்துவது என்பது எங்கேயிருந்து ஆரம்பிக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது இது பழக்கத்தின் அடிப்படையிலேயே உருவாகிவிடுகிற ஒன்று. அதன்பின்னால் அதிலிருந்து தப்பிவித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னது போல், மது குடித்துப் பழகியவர்கள் அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடியவில்லை என்பதை நாங்கள் பெரிதும் மதித்த கலைவாணர் என்.எஸ்.கே. அவர்களே இப்போது நான் மது குடிக்கவில்லை மது என்னைக் குடிக்கிறது என்று கூறி தன்னைத் தானே இதற்கு பலியிட்டுக் கொள்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டேமறைந்தார் என்பதையும், சட்டம் அந்த நிலையில் எதையும் செய்ய முடியவில்லை என்பதையும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டத்தின் மூலம் இந்தக் காரியத்தை முடித்து விடலாம் இதில் வெற்றி கண்டு விடலாம் என்று கருதி இந்த அரசாங்கம் இதைச் செய்யுமானால், நான் அரசுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். இதில் இந்த அரசாங்கத்தின் முதல் தோல்வியும் முடிவான தோல்வியும் இந்த சட்டத்தினாலே ஏற்படும் என்பதை மேலும் இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்படும் விளைவுகளையும் இந்த ஆட்சி எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சீர்திருத்தச் சட்டம் ஏதுவாக இருந்தாலும், சமுதாயத்தை தீண்டாமை கொடுமையிலிருந்து ஜாதி வேற்றுமையிலிருந்து, மூடநம்பிக்கையிலிருந்து இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்வதாக இருந்தால், திருட்டு முதலான குற்றங்களிலிருந்து, பெண்களை விபச்சாரக் குற்றத்திலிருந்து-சட்டங்கள் தடுத்து மாற்றிவிடவில்லை என்பதை நினைவூட்டுகிறேன். சட்டத்தின் மூலம், மன மாற்றம் ஏற்படுகிறதா என்பதைப் பார்க்கும்போது, இத்தகைய குற்றங்கள் தவறுகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டதான் இருக்கின்றன என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். விபச்சாரக் குற்றம் என்பது சமுதாயத்தில் மிகவும் தண்டிக்கத் தக்க குற்றம் என்றாலும் கூட, சமூகப் பெரியவர்களும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் சமுதாயச் சூழ்நிலை காரணமாகத்தான் விபச்சாரம் போன்ற குற்றங்களில் வழுக்கி விழக் கூடிய நிலை, அல்லது

1979 மார்ச் 12]

[திரு. க. அன்பழகன்]

பிழைப்புக்காக இதில் ஈடுபடுகிற தேவை ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைக்கு ஆளாகாமல் இவர்களை பாதுகாக்க வழி கண்டால் ஒழிய, விபச்சாரக் குற்றத்திற்குக் கடும் தண்டனை கொடுப்பதால் மட்டும் சமுதாயத்திலிருந்து விபச்சாரத்தை போக்கி விட முடியாது என்று கூறியிருப்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இந்த சமுதாயம் தான் அவர்களை உற்பத்தி செய்கிறது. அவர்களாகவே உற்பத்தியாவதில்லை, இந்த சமுதாயத்தில் பல்வேறு நிலைகளில் வாழ்கின்ற மக்கள்—அவர்களுக்குள் ஏற்படுன்ற மனக் குமறல்கள் கொந்தளிப்புகள்—வறுமையின் கொடுமைகள்—தாழ்வான நிலைமைகள்—வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்கள் இத்தகைய நிலைமைகள் காரணமாகத்தான் சிலர் இப்படிப்பட்ட நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கவலைகள் எல்லாம் சேர்ந்து குடிக்கும் தீய பழக்கத்திற்கு அவர்களை ஆளாக்கி விடுகிறது.

மக்கள் அந்தத் தீய பழக்கத்திற்கு ஆளாகிறபோது, அதை வைத்து சில பேர் பிழைக்க கூடிய நிலைவந்து விடுகிறது. அப்படிப் பிழைக்கச் சிலர் முற்படுகிறபோது, அவர்கள் நடத்துகின்ற அந்த முறையைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் 'எக்ஸ்பிளாயிட்ங் கம்யூனிடி' யைச் சேர்ந்தவர்கள், இதன் மூலம் பொருள் சேர்க்க, தங்களுடைய வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ள முற்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தச் சமுதாயத்தைச் சுரண்டிப் பிழைக்கின்றவர்களும் உருவாகிறார்கள். அந்தச் சுரண்டிப் பிழைக்கின்றவர்களை நம்பி பிழைக்க வேண்டியவர்களும் பலர் இருக்கிறார்கள்.

நான் முதல் அமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களைக் கேட்க விரும்புவதெல்லாம், இந்தச் சமுதாயத்தில் மதுவிலக்கை ஏற்றுக் கொள்வதற்கேற்ற மனப்பக்குவம் இல்லாதபோது, இந்தச் சமுதாயத்தில் உள்ளவர்களைக் கொடுமையாக தண்டிப்பதற்கு, இந்தக் கொடுமையை சட்டத்தின்மூலம், தப்ப முடியாமல் சிக்க வைத்து தண்டிப்பதற்கு நம்முடைய மனசாட்சி இடம் தருகிறதா என்பதேயாகும்.

அது மட்டுமல்ல, இந்த சமுதாயத்தை சீர்திருத்த வேண்டுமென்று இராஜாஜி அவர்களால் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு, பொதுவாக இது போற்றப்பட்டு, இடையிலே ஏற்பட்ட மாநில பொருளாதார நிலை காரணமாக, கைவிடப்பட வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, அந்த சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு கைவிடப்பட்டு, மறுபடியும் அது கொண்டு வரப்பட்டுள்ள ஒரு தொடர்பான நிலையை எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது, இந்தச் சட்டம் இருக்கிறதே தவிர, இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது, ஏற்படுகின்ற குறைபாடுகள் காரணமாக, இந்தச் சட்டம் ஏறத்தாழ துருப்பிடித்த சட்டமாக, பயனற்ற சட்டமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 12]

இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் குறைகள் எப்படி ஏற்பட்டது என்றுகேட்டால், இங்கே நான் படித்த ரிப் போர்டைச் சொல்கிறேன். High level committee for the strict enforcement of prohibition of Tamil Nadu என்ற அந்த அறிக்கையை நான் படித்துப் பார்த்த அளவிலே, நான் புரிந்துகொண்ட உண்மை என்னவென்றால், இருக்கின்ற சட்டமே போதுமானது. ஆனால் நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஏராளமாக குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதாகும். அந்தப் பெரிய குறைபாடுகளுக்குக் காரணம், பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாமல், இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை நிறைவேற்ற முயற்சித்ததே அந்த ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதற்குரிய வழி முறையில் தொடர்ந்து செயல்படவில்லை. அரசாங்கம் மது விலக்கின் அவசியத்தைப்பற்றி மக்களிடத்திலே தகுந்த பிரசாரம் செய்யவில்லை. செய்தி, மற்றும் விளம்பரத்துறை இலாகாவும் போதிய பிரசாரம் செய்யவில்லை. வேறு துறைகள் மூலமாகவும் பிரசாரம் நடைபெறவில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால், அரசாங்க அதிகாரிகள் அனைவரும் மனப் பூர்வமாக இதனை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. கிராமப்புறங்களிலே கூட மக்களுக்கு இதை விளக்குகின்ற முறையிலே, அவர்கள் ஒத்துழைப்பைப் பெறுகின்ற வகையிலே கிராமவாரியாக குழுக்கள் அமைக்கப்பட வில்லை. நம்முடைய அரசின் பலகீனம்தான் இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம்.

தி.மு.க. ஆட்சியிலே இருந்தபோது, தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஓரத்தநாடு மதுவிலக்குத் திட்டம் என்ற திட்டம் உருவாயிற்று. அந்தத் திட்டத்தின்படி, ஒரு போலீஸ் அதிகாரி அங்குள்ள பாமர மக்கள் முதல், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்வரை, அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்று, கிராமக் குழுக்கள் அமைத்து, இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தி வெற்றி பெறும்வகையில் செயல்பட்டார்கள். இந்தக் குழுவின் அறிக்கை யிலேகூட, அந்தத் திட்டத்தை நாடு முழுவதும் செயல்படுத்தினால் மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் நோக்கம் வெற்றி பெற முடியும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்தால் மட்டும், வெற்றி பெற முடியும் என்ற நம்பிக்கையை இந்த அறிக்கையில் தர வில்லை. பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதற்கு வழி வகைகள் கையாளப்படவில்லை, ஏற்கனவே இதுவரையில் அந்த, முறை கையாளப்படாத நிலையில் சட்டத்தைக் கடுமைப் படுத்துவது என்பது, ஒட்டைத் தகரக் குவளையில் தண்ணீர் எடுத்தால், தண் நீர் கீழே ஒழுகிப் போய் விடுகிறது, எனவே அதைவிட கனமான இரும்பு ஒட்டைக் குவளையில் தண் நீர் எடுக்கிறபோது, தண்ணீர் வந்து விடும் என்று கருதுவதுபோல் உள்ளது. கனமாக இருந்தாலும், தகரக் குவளையைப் போன்று ஒட்டை அதிகமாக இருப்பதால் தண்ணீர் வராது என்பதை உணர வேண்டும் எனவே இது பயன் விளைவிக்காது. இந்தச் சட்டத் தைக் கொண்டு வருவதைவிட இருக்கின்ற எளிய சட்டத்தையே

1979 மார்ச் 12]

[திரு. க. அன்பழகன்]

நிறைவேற்றுவதற்கு தகுந்த வழிகாண வேண்டும். அப்படி நிறைவேற்றுவதற்கு, வக்கு வழியில்லாத அரசாங்கம், உங்கள் அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, எங்கள் அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, இராஜாஜி அவர்கள் காலத்திலே இருந்த அரசாங்கமானாலும் சரி, சமுதாய அமைப்பிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளையும் நடைமுறை படுத்துவதில் உள்ள குறைகளையும் மறந்து விட்டு, சட்டத்தை மட்டும் கடுமையாக்கிட விரும்பி கொண்டு வருவது, அதற்காக இப்படி ஒரு அவசரச் சட்டம் கொண்டு வருவது தவறானது. சட்டத்தைக் கொண்டு வர உங்களுக்கு அதிகாரமில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. அவசரச் சட்டமே கூடாது என்றும் நான் சொல்லவில்லை. இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி இங்கே விவாதிக்கின்றபோது, இங்கே ஏற்பட்டுள்ள உணர்வுகளைப் பார்க்கின்ற போது அது விளங்கும். இந்த வரிசையிலே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களானாலும், இந்தச் சட்டம் எவ்வளவு கடுமையானது, எந்த அளவுக்குத் தேவையற்றது, பயனற்றது குறைபாடுகள் உள்ளது எந்த அளவுக்குச் சமுதாயத்தைப் பாதிக்கும் என்று எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். ஆளும் கட்சியிலே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் பலர், அந்த உணர்வை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் திட்டவாட்டமாக அறிவேன்.

[பிர்பகல் 1-10]

இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தச் சட்டம் கூடப் பரிசீலிக்கப்படாமல் கொண்டு வரப்படுமானால் என்ன ஆவது, மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களே, இதை முழுவதுமாக பரிசீலித்துக் கொண்டு வந்திருக்கி முடியாது பரிசீலனை என்று சொல்வது சட்ட அடிப்படையில் இருக்கிற வார்த்தைகளை மட்டும் வைத்துப் பரிசீலனை செய்வது என்பது அல்ல. வார்த்தைகள் மட்டுமல்ல. அதனால் ஏற்படுகிற விளைவுகள் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும், அதனால் ஏற்படுகிற பலன் பரிசீலிக்கப்படவேண்டும்; ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டம் தந்த அனுபவத்தை வைத்துப் பரிசீலிக்கவேண்டும். அப்படிப் பரிசீலித்தால் சட்டத்தைக் கடுமையாக்குதன் மூலம் பலன் கிடைக்காது என்ற உண்மை தெரியும்.

உயர்மட்டக்குழு தந்திருக்கிற அறிக்கையில் தரப்பட்டிருக்கிற கருத்துக்களை எழுதி வைத்திருக்கிறேன். முழுவதும் எடுத்துக்கூற நேரம் இருக்காது. நாட்டுமக்களில் 100-க்கு 10 அல்லது 12 பேர் குடிப்பழக்கத்திற்கு இரையாகியிருக்கிறார்கள். என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அதுவேகூட சில் கிராமங்களைப் பொறுத்தவரை 100-க்கு 80பேர் இருப்பார்கள். நகரத்தைப் பொறுத்த வரை 100-க்கு 15 பேர் இருப்பார்கள்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 மார்ச் 12]

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சில சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 100-க்கு 80 பேர்கள் இந்தப் பழக்கத்திற்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்களில் சில பகுதியினர், சில பகுதிகளிலுள்ள உழைப்பாளிகள், சில வட்டாரத்திலே உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், உழைப்பாளி மக்கள் குடிப்பழக்கத்திற்கு பெருமளவுக்கு இலக்காகியிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்து சொல்லப்படுகிறது. எனக்குத் தோன்றுகிற புள்ளிவிவரப்படி 100-க்கு 20, 25 பேர் இதற்கு இரையாகியிருக்கிறார்கள். இன்னொரு உண்மை—கல்வூரி மாணவர்கள் வாழ்கிற விடுதிகளில் வெளிநாட்டு மாணவர்களின் பழக்கத்தாலோ, தொடர்பாலோ, சூழ்நிலையாலோ இந்தப் பழக்கம் ஓரளவு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது. வேறு சில கொடிய பழக்கங்களும் இன்றைக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

பெத்தடிஸ் ஊசி போட்டுக்கொண்டால் தண்டனை முறை இல்லை. மருத்துவ முறையில் அது போடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கடந்து என்னுடைய நண்பர் ஒருவர் தாண்டிப் போய்விட்டார். இந்த ஊசி போட்டுக் கொள்வதற்காக டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் பெறுவதற்கு தவறான முறையில் சர்ட்டிபிகேட் பெற்று இந்த ஊசியைப் போட்டுக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமைக்கு ஆளானது எனக்குத் தெரியும். அதை நானே அறிந்தவன். மது குடிப்பதைவிட கொடுவான பழக்கங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. நண்பர் மாரி முத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். சிறையில் நான்கு நாட்கள் இருந்தேன். பெரும்பாலும் இந்தக் குற்றத்திற்கு ஆளாகி வந்தவர்கள்தான் அதிகம் என்று சொன்னார்கள். சிறைக்குள்ளே வாழ்கின்றவர்களில் சிலர் 'சிறைக்கஞ்சா சிங்கம்' என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். அதாவது சிறைக்கு உள்ளே தாராளமாக கஞ்சா கிடைக்கிறது. "சிறை கஞ்சா சிங்கம்" அப்படி இருக்கிற நிலைமைகளை எல்லாம் பார்க்கிறோம், நான் கூட 10, 11 மாதங்கள் சிறையில் இருந்தவன், நல்ல வேளையாக எனக்கு அந்தப் பழக்கம் ஏற்பட வாய்ப்பு இல்லை. வழி இல்லை. நானும் அந்தச் சூழ்நிலையில் பிறந்து வளர்ந்திருந்தால் நானும் அப்படிப்பட்ட குற்றவாளியாகத்தான் இருந்திருப்பேன். மனிதன் எப்போது குற்றவாளியாகிறான் என்பது சூழ்நிலை சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்து அமைகிறது என்று அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை சிறைச்சாலைக்குள்ளே இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின்படி மது குடிப்பவர்கள் உள்ளே கொண்டு செல்லப்படுகிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டத்திற்கு எதிராக சிறைச்சாலைக்குள்ளே மது கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். அப்படி ஒரு நிலைமை இருக்கும்போது எதை நினைத்து எதைச் செய்வது? 'அவலை நினைத்துக் கொண்டு உரலை இடிப்பது

1979 மார்ச் 12] [திரு. க. அன்பழகன்]

போல்தான் இருக்கிறது'. யார் மீதோ வருகிற கோபத்திற்காக மனைவியை அடிக்க வேண்டுமா? ஏதோ சில பேருக்குக் கடுமை யான தண்டனை கொடுப்பது என்ன முறை? நம்மைச் சேர்ந் வர்களே கள்ளச் சாராயம் தொழிலைச் செய்கிற நிலைமை; ஆனால் அதற்கு பலியானவர்களுக்குத் தண்டனை கிடைக்கும் நிலைமை. இது சாக்கடை ஓரத்தில் இருந்து கொண்டு கொசுவை ஒழிக்கக் கூடிய வேலையைச் செய்வது போல் இருக்கிறது. இது சாக்கடை என்பதை உணர்ந்திருக்க வேண்டும்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், ஒரு மன்றத்தில், ஒழுக் கத்தைப் பற்றி திருவள்ளுவர் கூறிய கருத்துக்களைப்பற்றி நான் பேசிய பிறகு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்— 'அன்பழகன் அவர்கள் பேசிய கருத்துக்கள், வள்ளுவருடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் காட்டிப் பேசியது நன்றாகத்தான் இருந்தது. வள்ளுவர் சொன்ன கருத்துக்களை இந்தச் சமு தாய அமைப்பில் எப்படி நடைமுறைப்படுத்தக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்கும்போது அரசியலில் இருக் கும் நம்முடைய பொறுப்பு மகத்தானது. சமுதாயத்திற்கு அந்தத் தகுதியை உண்டாக்க வேண்டும். வெறும் ஒழுக்க உப தேசம் மட்டும் நாட்டுக்குப் பயன்படாது.'

இந்த நாட்டில் தோன்றாத அளவில், துறவிகள், ஞானிகள், வழிகாட்டிகள் உலகத்தில் வேறு எங்கும் பிறக்கவில்லை. வீட் டுக்கு வீடு சாமி மடம், அந்த அளவுக்கு பக்தி இருக்கிறது. என்றாலும் தவறு செய்கிற நிலைமை சமுதாயத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவ்வளவு பேர்கள் தோன்றிச் செய்ய முடியாத ஒன்றை இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றிவிடாது. மாறாக அந்தச் சமுதாயத்திலே இன்னொரு பெரும் குறைபாட்டை உண்டாக்கும். தமிழ்நாட்டில் வாழும் நாலரை கோடி மக்களிலே ஏறத்தாழ 80 லட்சம் பேர்கள் குடிக்கிறார்கள். குடிப் பழக்கத் திற்கு ஆளாகிறார்கள். அப்படிக் குடிக்கிறவர்களிலே கைது செய்யப்பட்டு நீதி மன்றத்திலே மூன்று மாதங்கள் தண்டனை முதல் முறைக்கு, அடுத்த முறைக்கு 6 மாதம் என்று இந்தச் சட்டத்தினால் தருகிறார்கள். 3 மாதம் தண்டனை மட்டு மல்ல ஆயிரம் ரூபாய் அபராதமும் உண்டு என்று சொல்கிறீர்கள். புள்ளிவிவரங்கள் என்னிடத்திலே இருக்கின்றன. தனியாகப் பேசுவதாக இருந்தால் கடைசி வரையில் நான் விவாதிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

1975-76 ஆம் ஆண்டிலே ஏறத்தாழ 3,50,000 பேர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். புள்ளிவிவரம் என்னிடத்திலே இருக் கிறது. அவைகளைப்படிக்க நேரம் இல்லை. அப்படி 3 லட்சத்துக்கு 50 ஆயிரம் பேர்கள் தான் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள் என்கிறபோது 30 அல்லது 25 ஆயிரம் பேர்கள் மினிமம் தண் டனை, சட்டத்திலேயுள்ள குறைந்த பட்சத் தண்டனையைப்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 12]

பெற்றவர்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் மினிமம் பனிஷ்மென்ட் கூட தரப்படாமல் ஏதோ ஒரு வகையிலே அவர்கள் எல்லாம் ரூபாய் ஐம்பதோ, அல்லது நூறோ கட்டிவிட்டுப் போகிற தண்டனைதான் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நீதிபதிகள் எல்லாம் அறிவற்றவர்கள் என்று கருதமுடியுமா? நீதிபதிகளையெல்லாம் கட்டாயப்படுத்தி, குறைந்த அளவு 3 மாதம் தண்டனை கொடு என்று சொன்னால் நியாயம் உண்டா? 3 லட்சத்து 50 ஆயிரம் பேர்களையும் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்புகிறார்கள் என்றால் சிறைச்சாலையிலே அவ்வளவு பேர்களுக்கும் நீங்கள் இடம் வைத்திருக்கிறீர்களா? நாலரைக்கோடி மக்களிலே, 80 லட்சம் பேர்கள் கைதுசெய்யப்பட்ட வேண்டியவர்கள், ஆனால் 3½ லட்சம் பேர்கள் தான் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். 3½ லட்சம் பேர்களிலேயும் அபராதம் விதிக்கப்பட்டவர்கள் போக 30 ஆயிரம் பேர்களைத்தானே சிறைக்கு அனுப்பமுடியும், இது தானே நிலைமை, புள்ளி விவரம் நமக்குத் தருகிற தகவல். இன்றைக்குத் திடீரென்று இந்தச் சட்டத்தைப் போட்டு 80 லட்சம் பேர் அல்லது 60 லட்சம் பேர் குடிக்கிறார்கள் என்றால் ஒரு ஆண்டிலே 60 லட்சம் பேர்களைக் கைது செய்து தண்டிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு சக்தியுள்ளது என்று கூறமுடியுமா? தெருவுக்குத் தெரு, வீட்டுக்கு வீடு கைதுசெய்யமுடியுமா? அப்படியிருக்குமானால் காவல் துறை வேலை பார்க்கமுடியுமா? அவர்களை ஒரு வேளை அப்படிக் கட்டாயப்படுத்தினால் ஒருவேளை அவர்கட்கு வரும் வருமானம் இந்த நாட்டிற்கு வரும் வருமானத்தைவிட அதிகமாக இருக்காதா? குடித்தவர்களை கைது செய்கிறபோது, நான் இனி குடிக்கவில்லையென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டு போலீஸாரிடம் சொல்லி பத்தோ இருபதோ கொடுத்துவிட்டுப் போவதில்லையா. அது பாவமல்ல, வாங்குகிறவர்களைப்பற்றி நான் ஆத்திரப்படவுமில்லை, கொடுக்கிறவர்களைப்பற்றி நான் கோபப்படவும் இல்லை. அந்தப் பத்து ரூபாய், 20 ரூபாய் இந்த 3 மாதத்திலே என்ன ஆகியிருக்கிறது என்றால் உடனே கடன் வாங்கியாவது 100 அல்லது 200 கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 100 என்று நான் சொன்னேன், திரு மாரிமுத்து அவர்கள் பேசும்போது 200 என்று சொன்னார்கள். அப்படிக் கொடுத்துவிட்டால் தப்பிக்கமுடியும் என்ற நிலை. குடிப்பது தப்பு தான், லஞ்சம் கொடுப்பது தப்பு தான். தவறு செய்துவிட்டு தப்பிக்கவேண்டிய நிலைமை இருப்பதால் காவல் துறையினருக்கு 200 ரூபாய் தருகிற சூழ்நிலைவருகிறபோது பாதிக்கப்படுவது யார், ஏழை தான் பாதிக்கப்படுகிறான். எதையாவது அடமானம் வைத்தாவது அதைக் கொடுத்துவிட, கடனை வாங்கியாவது கட்டிவிட வேண்டுமென்று சாதாரணக் குடியானவன் கருதுகிறான். 3 மாதம் தண்டனை குறைந்த பட்சம் என்கிறீர்கள், 3 மாதத்திற்கு மேல் ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் வேறு என்கிறீர்கள், 3 மாதம் இல்லாவிட்டால் அபராதம் என்பதை மாற்றி 3 மாத தண்டனையும், அபராதமும்

1979 மார்ச் 12] [திரு. க. அன்பழகன்]

என்றும் ஆறுமாதமும் அபராதமும் இந்தத் துறைப் பொறுப்பில் உள்ளவருக்கு என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படித் தண்டிக்கிறபோது ஒரு ஏழையினுடைய எத்தனை மாத வருமானத்தை இந்த அரசாங்கம் தண்டனை மூலமாகப் பெறப்போகிறது? இதனால் ஏழை பாதிக்கப்படுவதில்லையா? அந்த ஏழையினுடைய வருமானம் என்ன? சராசரி மாதம் 100 ரூபாய்தான். இங்கே இருக்கின்ற நண்பர்களின் உறவினர்களோ எஸ்.டி. சோமசுந்தரத்தின் உறவினரோ அல்லது கிருஷ்ணசாமி யின் உறவினரோ அல்லது வீரப்பன் உறவினரோ அல்லது என்னுடைய உறவினரோ பலரும் ஏழைகளாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை தான். ஒரு முறை சிக்கிக் கொண்டால் 1,000 ரூபாய் அபராதம் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் இதைவிடக் கொடுமை வேறு இருக்கமுடியாது. அவர்களுக்கு எல்லாம் அவ்வளவு கடுமையான தண்டனை வழங்க அவ்வளவு பெரிய உத்தமர்கள் நம்மிலே யாரும் இல்லை. பத்துப் பேர்கள் குற்றவாளிகள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அதிலே எட்டுப் பேர்கள் குற்றவாளிகளாகச் சிக்கிக் கொள்கிறார்கள் என்றால் மற்றவர்கள் பயப்படுகிற நிலைமை இருக்கும்.

[பிற்பகல் 1-20.]

பத்து குற்றவாளிகளில் ஒருவர்தான் சிக்கிக் கொள்கிறார் என்றால் அதைபற்றிப் மற்றவர்கட்கு பயம் ஏற்படாது. நான் மறுபடியும் சொல்கிறேன். ஒரு காலத்தில் நில உச்சவரம்பு சட்டம் சென்னை நகருக்குக் கொண்டு வரப்பட்டபோது அந்த மத்திய அரசின் சட்டத்தில் நான் எவ்வளவு குறைகளைக் கண்டேனோ அவ்வளவு குறைகளையும் சேர்த்து இந்தச் சட்டத்தில் காண்கிறேன். அந்தச் சட்டம் ஏன் தாக்கி எறியப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டேனோ Draconian Law என்று, அதாவது கறுப்புச் சட்டம் என்று கருதினேனோ அதைப்போலவே இப்பொழுதும் நான் கருதுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தால் பாதிக்கப்படுகின்ற அல்லது தண்டிக்கப்படுகின்ற நிலைமைகளுக்கு ஆளாகின்ற குற்றவாளிகள் நூற்றுக்கு இருபது பேர்தான் கைது செய்யப்படுவார்கள், நூற்றுக்கு எட்டு, பத்து பேர்தான் தண்டிக்கப்படுவார்கள், நூற்றுக்கு 80 பேர், 90 பேர் தப்பித்து விடுவார்கள் என்றால் அந்த நிலையில் சட்டம் பயன்தராது. ஒரு ஊருக்குள்ளே இருக்கின்ற முருகனோ, குப்பனோ, கந்தனோ, கறுப்பச்சாமியோ குடித்தார்கள் என்றால்—நான் யார் பெயரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை, தெரியாத காரணத்தால் சொல்கிறேன்—அப்படி நான்கு பேர் குடித்திருந்தால், அதில் ஒருவருக்கு மட்டும் தண்டனை என்றால், அவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள். சமுதாயம் என்ன நினைக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவன்தான் சிக்கிக் கொண்டான், நாம் சிக்கவில்லை என்ற நிலையில், ஒரு சமூக சீர்திருத்தத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரும்பொழுது, சிக்கிக் கொண்டவர்கள்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 12]

மிகச் சிலராகவும், சிக்கிக் கொள்ளாதவர்கள் மிகப் பலராகவும் இருக்கின்ற நிலையில் இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் பொழுது, அதில் சமுதாயத்துக்கு நியாயம் கிடைக்காது என்ற சூழ்நிலை இருந்தால், அப்படிப்பட்ட நிலையில் அந்தக் குற்றத் திற்குக் குறைந்த தண்டனை விதிப்பதுதான் முறைமீர்க இருக்கும்.

இங்கே பேசும்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னார், ஒரு குழந்தை செய்து விட்ட தவறுக்காகப் பிரம் பால் அடிப்பதுதான் நியாயமாக இருக்கும், உலக்கையால் அடிக்கக் கூடாது என்று சொன்னார். இராஜாஜி அவர்கள் எழுதிய கதை ஒன்று "ஜெயராமன்" என்ற தலைப்பில், "தமிழரசு." பத்திரிக்கையில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதில் முக்கியமான பகுதியை விட்டு விட்டார்கள். அந்தக் கதையில்: அந்தப் பையன் பள்ளிக்கூடம் போவேன் என்று வாது, டவில்லை. நான் படித்துப் பார்த்தேன், நான் பொதுவாக கதை படிப்பவன் அல்ல, இது இராஜாஜி எழுதிய கதையாக இருப்பதால் படித்துப் பார்த்தேன். குடித்துவிட்டு வந்த தந்தை பையனை அடிக்கும் பொழுது உலக்கையால் அடிக்க பிள்ளை இறந்து விட்டதாகவும். .

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, நானும் கதை படிப்பது வழக்கமில்லை. ஆனால் அந்தக் கதையைப் படித்துப் பார்த்தேன். பள்ளிக்கூடத்திலே அந்தப் பையனைக் கிண்டல் செய்கிறார்கள். கிண்டல் செய்யப்பட்ட பிறகுதான் அவன் வீட்டிற்குப் போகிறான். எனவே பள்ளிக் கூடம் போனதாக இருக்கிறது.

திரு. க. அன்பழகன் : 30 நாள் பள்ளிக்கூடம் போன பின் னர், போகவில்லை என்று இடையிலே புள்ளி புள்ளியாக வைத்தி ருக்கிறார்கள். நான் அந்தக் கதையின் நோக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். உலக்கையாலோ, அல்லது கடப்பாறையாலோ அடிக்கக் கூடாது என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். குடிப்பதைப் பற்றி இராஜாஜி அவர்கள் சொன்ன விளக்கம் முழு அளவிற்கு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய விளக்கம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

இங்கே பேசிய உறுப்பினர் திரு. கந்தசாமி என்று கருது கிறேன், பிரம்பால் அடிக்க வேண்டுமே தவிர, உலக்கையால் அடிக்கின்ற காரியத்தில் ஈடுபடக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மேல் அந்த வார்த்தைகளை வைத்துக் கொண்டு எவ் வளவோ பேசலாம். ஆனால் நான் அதற்குள் போக விரும்ப வில்லை. ஆனால் அப்படி இந்தச் சட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளிகள் எல்லோரையும் தண்டிக்கக் கூடிய அளவிற்குச் சமூக சூழ்நிலை அமையாதபோது அரசாங்க இயந்திரத்திற்கு

1979 மார்ச் 12]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அதற்கான சக்தி இல்லாதபொழுது எல்லோரையும் கைது செய்வது என்பது முடியாத நிலையில் ஏன் இந்தக் கடுமை? சட்டமறுப்பு இயக்கத்தைப் போல, காய்ச்சுகிறவர்கள் எல்லோரும், குடிக்கின்றவர்கள் எல்லோரும் வெளிப்படையாகவே அறிவித்து விட்டுச் செய்தால் என்ன செய்ய முடியும்? அரசாங்கத்தின் சக்தி, அரசாங்கத்தின் நல்ல நோக்கம் பயன் அற்றதாகிவிட்டது என்று அறிவிக்கின்ற நிலைமைதான் ஏற்படும். 80 இலட்சம் பேர்களுக்குத் தண்டனை என்று சொன்னால், தமிழ்நாடு சிறைச்சாலை என்று சொல்லிவிட வேண்டிய நிலைமைதான் வரும். தொடர்ந்து தவறு செய்பவர்கள் இருந்தால் ஊரை விட்டு, மாவட்டத்தை விட்டுக் கடத்தலாம் என்ற கருத்தும் வருகிறது. திரு. பாண்டியன் அவர்கள், அப்படியெல்லாம் சட்டம் இருக்கலாம் என்று ஆளுங்கட்சியின் சார்பிலே பேசினார்கள். நாடு கடத்துகின்ற காலமே போய்விட்டது. இப்பொழுது நாட்டிலே ஆட்சி நடத்துகின்றவர்கள் நாடுகடத்தப் படுகின்ற காலமே தவிர, அது நாங்கள் ஆட்சி நடத்துபவர்களாக இருந்தாலும் எங்களைத்தான் நாடு கடத்துவார்களே தவிர, மனிதனை நாடு கடத்தி திருத்தும் வழி ஏற்கப்படவில்லை. கொலை செய்த குற்றத்திற்காகக் கூட தூக்குத் தண்டனை விதிப்பது என்பது நியாயம்தானா என்று வாதிக்கும் கட்டம் வந்திருக்கிறது. நான் இது சம்பந்தமாக எந்தக் கருத்துக்கும் இது வரையில் வராதவன். தண்டனையே வேண்டாமென்று சொல்பவன் அல்ல நான். ஆனால், நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப் பற்றி இங்கே நம் முடைய திரு. சதாசிவம் அவர்கள் குழு தெரிவித்தது, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் அரசாங்கத்திற்கு உரிய கடைமையை இருக்க வேண்டிய பங்கினைச் சரியாக நிறைவேற்றவில்லை என்பது ஆகும்.

... The object of the enforcement effort should be to win over those who are given to drinking rather than punishing them-the addicts victims of a bad habit. Some of them do not know the harm they are causing to themselves and to their families ... The regulatory agencies also have to play a role but their role should be secondary. They should concentrate their attention on the exploiters than on the exploited.

யார், யார் இதைத் தொழிலாக வைத்து, வியாபாரமாகச் செய்து பணம் சம்பாதிக்கிறார்களோ, அவர்கள்மீது செலுத்தப்பட வேண்டிய கவனம், செலுத்தப்படவில்லை. இந்தச் சட்டம்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 12]

திலே அந்தப் பகுதியைக் கடுமையாக்குவதிலே வருத்தம் இல்லை. குடிப்பவன் சாதாரண மனிதன். குடிப்பவனுக்கு விற்பவன் தொழிலாகச் செய்கிற தவறு செய்பவன். காய்ச்சுகிறவன் சமுதாயத்தைக் கெடுப்பவன். காய்ச்சுவனுக்குப் பல ஆண்டு தண்டனை போடுங்கள், எனக்கு வருத்தம் இல்லை. விற்பவனுக்குச் சில ஆண்டு போடுங்கள், நான் தடுக்கவில்லை. குடிப்பவனுக்கு கடுமையான தண்டனையா? ஏனென்றால், யார், யார் குடிக்கிறார்கள் என்பது நமக்கே, சில நேரத்திலே தான் தெரிகிறது. ஆகவே, குடிப்பவன்மீது அவசரப்படாதீர்கள். நாட்டிலே ஏழை மக்கள் நிலைகள் குடிக்கிற அளவுக்கு இருக்கிறது என்ற கருத்தை பெரியார் அவர்களே எடுத்துச் சொன்னார். குடிக்கலாம் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. குடிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏழைகளுக்கு இருக்கிறது என்று பெரியாரவர்கள் ஒரு காலத்திலே சொன்னார்கள். மதுவிலக்கு நல்லதுதான். ஆனால், வசதியற்றவர்களுக்கு வயிற்றுக்குப் போதுமான உணவு கிடைக்காமல், சத்துள்ள உணவு கிடைக்காமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் கள் குடிப்பது தவிர வேறு வழியில்லை என்று பெரியாரவர்கள் பேசினார்கள், நான் பக்கத்திலே இருந்தவன். இதை அவர் சொன்னது, குடிக்கச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. அவனுடைய “வறுமை நிலையும் அதன் கொடுமையும்” அந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதற்காகச் சொன்னார். கள்ளிலே கிடைக்கிற ‘ஈஸ்ட்’ என்ற சத்துதான் குழந்தைகளுக்கு, சோம்பிப் போகிற; ஊனம் அடைகிற அந்த நிலையிலே இருக்கிற குழந்தைகளுக்கு நல்லது, அந்தக் கள்ளை புகட்டுவது நல்லது என்று ஒரு காலத்திலே சாதாரணமாக பணக்காரன் வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கும் புகட்டி இருக்கிறார்கள், முதலியார் வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆக, அந்த வகையிலே என் வாயிலும் கள் போயிருக்கும்.

மயக்கம் தருகிற பொருள்களுக்குள்ளே ஒரு கிரேடேஷனை ஒருதரப்பிரிவு முறையை இந்த அரசாங்கம் இதுவரையிலே எடுக்கவில்லை. கள்ளுக்கு இருக்கிற சட்டங்கள், சாராயத்துக்கு இருக்கிற சட்டங்கள், பெதடினுக்கு இருக்கிற சட்டங்கள், அபினுக்கு இருக்கிற சட்டங்கள், பதநீருக்கு இருக்கிற சட்டங்கள், இன்னும் ஒவ்வொன்றுக்கும் உள்ள போதை அளவையும் பார்த்து, வெவ்வேறு சட்டங்கள் போடுங்கள். கிராமத்திலே தென்னை மரத்திலே கள்ளை இறக்குகிற சூழ்நிலை இருக்கலாம். பதநீரா, கள்ளா என்று சந்தேகிக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. பெரும் பாலோருக்கு, பதநீர் குடிப்பது நல்லது என்று மருத்துவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், சந்தேகப்படக் கூடிய சூழ்நிலையிலே சமுதாயத்தை ஏன் குற்றவாளியாக ஆக்குகிறீர்கள். எது, எது குடித்தால் நல்லது என்பது குறித்து சமுதாயத்திலே கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது. ஆட்டு மூத்திரம் மிகச் சிறந்த மருந்து என்ற கருத்து நிலவுகிறது. ஆடு,

1979 மார்ச் 12] [திரு. க. அன்பழகன்]

முலிகை உண்ணுகிற காரணத்தாலே அதனைச் சிறந்த மருந்து என்று ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். சமுதாயத்திலே சில விஷப் பொருள் மருந்தாகிறது, சில நல்ல பொருள்கள் விஷப் பொருளாகின்றன. இதிலே இருக்கிற வேற்றுமையை முழு அளவுக்கு நாம் சரியாதச் சொல்ல முடியாது.

குடிப்பவர்களை நம்முடைய பக்கம் திருத்த விழைகிற நேரத்தில், அவர்களுடைய மனதை மாற்ற வேண்டிய நேரத்தில், 50 வயது, 55 வயது, 60 வயது உள்ளவர்கள்—என் வயதும் 57 தான்—குடித்துப் பழகியவர்கள், அதிலேயிருந்து விலக முடியாமல் அவதிப்படுகிற காட்சியை அண்மையிலே தொலைக் காட்சியிலே நான் கண்டேன். சகஸ்ரநாமம் நடித்தார் அந்தக் காட்சியில். மது குடிக்கக்கூடாது என்று மகன் தடுக்க அவருடைய மனைவி, அவரது கைகால் நடுங்கும் நிலை கண்டு அவர் குடிக்கக் கூடிய உயர்ந்தவரை மதுவை தடுக்காதீர்கள் என்று வாதாடுகிறாள், மகன் முடியாது என்று வாதாடுகிறான். நான் அக் காட்சியைப் பார்த்தேன். மனைவியும் மகனும் கண்டிக்கிறார்களே, அப்படி வீட்டுக்கு வீடு, வாசற்படிக்கு வாசற்படி, ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இருக்கிற நிலைமையில், மிகப் பரிதாபமான சூழ்நிலையிலே எத்தனையோ ஏழைக் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன.

என்னுடைய தந்தையார் காந்தியக் கொள்கையுடையவராக இருந்த காலத்தில் அவர் ஒரு திருமணத்தை நடத்தி வைத்தார். திருமணம் ஆனபின் அந்த மணமகன் குடித்துவிட்டு வீட்டுக்கு வருவார். இதைக் கேள்வியுற்ற என்னுடைய தந்தையார் அவரை அடித்து திருத்தப் பார்த்து—அந்த அளவுக்கு அக்குடும்பத்தை எதை தந்தையாருக்குத் தெரியும்—முடியாமல் போய், அதற்குப் பின்னால் அவர் குடித்துவிட்டு வீட்டிற்கும் போவதில்லை என்ற நிலைமையில், அவருடைய மனைவி, என்னுடைய தகப்பனாரைப் பார்த்து, என் வீட்டுக்காரர் குடித்தாலும் பரவாயில்லை, வீட்டுவிடுங்கள், தயவுசெய்து அவர் வீட்டுக்கு வரட்டும் என்று வேண்டிக் கொண்ட நிலைமையை நான் பார்த்தவன் 7, 8 வயதில். எனவே, நான் சொல்வது, சமுதாயத்தினுடைய மொத்தக் குறை இது. அதற்குச் சட்டத்தை மட்டுமே நீங்கள் முழு அளவு நம்பி, சட்டத்தைக் கடுமையாக ஆக்கிவிட்டால், அந்தப் பேராபத்தான சட்டத்தை முறையோடு நிறைவேற்றும் பொறுப்பை தாங்குவதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்க வேண்டும். வேறு பல விஷயங்களைச் சொல்லலாம் என்றாலும், ஒன்றை முக்கியமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். “பப்ளிக் சர்வன்ட்” என்பது யாரைக் குறிக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சரவர்கள் பேசினார்கள். அப்பொழுது எல்லோருக்குமே ஒரு எண்ணம் ஏற்பட்டது

[1979 மார்ச் 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் தொடர்ந்து
நாளை பேசுங்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : நீங்கள் பொறுத்துக் கொள்வீர்கள்
என்றால், இப்பொழுதே பேசி முடித்து விடுகிறேன்..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இல்லை. நாளை
தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : நாளைக்கு பேசும்படி அவைத் தலை
வரவர்கள் தெரிவிக்கிற காரணத்தால் நான் தெரிவித்த கருத்தை
இன்னும் தெளிவாக நாளை தெரிவிப்பேன் என்ற நம்பிக்கையோடு
இந்த அளவோடு இப்போது முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய
அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை காலை 9-00 மணிக்கு
பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப்
பெற்றது.

(8) பேரவை முன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

எதுவுமில்லை.

இணைப்பு

[270 ம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினா எண்
341க்கான விடையைக் காண்க.]

(அ) ஆம்.

(ஆ) மொத்தம் 8 கோரிக்கைகள், அரசுக்கு வந்தன, அவை
கள் வருமாறு :—

1. ஊழியத் தொடர்ச்சியுடன் தொடர்ந்து 180 நாட்களுக்கு
மேல் பணிபுரிந்து வரும் விவசாயச் சேவைகூட்டுறவு சங்கங்களின்
ஊழியர்கள், உழவர் சேவைகூட்டுறவுச்சங்கங்களின் ஊழியர்கள்,
கூட்டுறவு விவசாய வங்கியின் ஊழியர்கள் அனைவரையும் பணியில்
உடன் நிரந்தரப்படுத்த வேண்டும். கூட்டுறவு பயிற்சியில்லாது
பணிபுரிந்துவரும் அனைத்து ஊழியர்களையும் அவர்களது பணிக்
காலத்தையே நேரடிப் பயிற்சியாக அறிவித்து சகலசலுகை
களையும் உடன் வழங்க வேண்டும். பயிற்சி இல்லாதவர்கள்
என்று எந்த ஊழியரையும் வேலை நீக்கம் செய்யக் கூடாது.